

סארלאן, די נייע יידישע פאָלקס־שול

גיובער האפען.

דערציילונג פון דעם לעבן פון די
קוילנגרעבער.

באצערבעט פון

ש. באסטאמסקי.

ווילנע — 1921

דרוקעריי בר. ראזענטאל, רודניצקער 7.

סעריע

קינדער-

ליטעראטור

№ 18.

פארלאג, די נייע יידישע פארקסשול-

סעריע „קינדער-ליטעראטור“ № 18.

גיובער האָפּען.

דערציילונג פון דעם לעבן פון די קוילנגריבער.

פאַארבעט פון ש. באסטאמסקי.

ווילנע — 1921.

דרוקעריי בר. ראזענטאל, רודניצקער 7.

גיובער האפעז.

(פון לעבן פון די קוילנגרעבער).

שרעקלאך און געפערלאך איז א פארפלייצונג, בשעת
עס גיסן זיך ברייט פונאנדער די טייכן. גאנצע ישובים ווערן אין
עטלאכע שעה אראפגעשווענקט פון דער ערד, בליענדיקע
געגנטן ווערן אין איין קורצער וויילע חָרָב און וויסט.

שווער און ביטער איז דער קאמף מיט דער פאַר-
פלייצונג אויף דער ערד. טויזנטער מענטשן זיינען שוין פון
דער דאָזיקער געפאַר אומגעקומען, הונדערטער טויזנטער —
פאַראַרימט און אומגליקלאך געוואָרן...

אַבער נאָך שרעקלאכער און גרוילאַכער, ווי אויף דער
עֶרֶד, איז די פאַרפלייצונג אונטער דער ערד.

שטיל און פאַמעלאך בויערן די באהאַלטענע אונטער-
ערדישע קוואַלן די ערד און די שטיינער. מע מערקט גאָר-
ניט, מע ריכט זיך אויף קיין זאַך ניט... און מיטאַמאַל רייסן
זיך דורך די פאַרבאַרגענע, אונטערערדישע וואַסערן און
מאַכן אַתָּל פון אַלץ, אויף וואָס דער מענטש האָט אַזוי פיל
מי אין געוונט אַוועקגעלייגט.

אומבאַהאַלפן איז דער קוילנגרעבער אַנטקעגן דער
דאָזיקער פלוצלונגדיקער אונטערערדישער געפאַר...

אין יאָר 1812 האָט זיך אין די שאַכטעס, וואָס גע-
פינען זיך לעבן דער שטאָט ליעזש (אין בעלגיע) געטראָפן
זייער אַ שרעקלאַכע פאַרפלייצונג. די דאָזיקע פאַרפלייצונג
האָט געמאַכט אויף אַלעמען אזאָ שטאַרקן רושם, אז אַפילו
ביי היינטיקן טאָג, ווען די זאָגן — די קוילנערעכער דער-
ציילן וועגן איר, פאלט אָן אַ מורא און אַ ציטערניש.

און אז זיי דערציילן וועגן דעם אומגליק, דער-
מאָנען זיי מיט גרויס ליבשאַפט און היתלהבות דעם נאָמען
פון איינעם אַ „שטייער“*) גיובער האָפּען.
אַט וואָס זיי דערציילן.

אונטער דער ערד, אין אַ פאַרוואָרפענער שאַכטע, וועלכע
מ'האָט שוין לאַנג פאַרלאָזן, האָט זיך צונויפגעקליבן אַ סך
וואַסער.

פלוצלונג האָט זיך דאָס וואַסער פון דער שאַכטע
דורכגעריסן און האָט אָנגעהויבן צו פאַרפלייצן אַלע דער-
בייאַיקע שאַכטעס. אונטער דרייערד האָבן זיך דאָן געפונען
אַמאָן הונדערט אַרבעטער. עטלאַכע פון זיי האָט זיך איינ-
געגעבן אַרויסצוכאַפן זיך אויף די ווינדעס, וואָס אויף זיי
הייבן זיך די קוילנערעכער אַרויף אין דער הייך.

דער מאַשיניסט האָט אַרויסגעצויגן די ווינדע פון גרוב,
אַבער אַראָפּלאָזן זי נאָכאַמאָל האָט ער שוין נישט געקאָנט.
דער האַסטיקער וואַסערשטראָם האָט איבערגעריסן די שטריק,
און דער וועג צו ראַטעווען זיך איז געבליבן אָפּגעשניטן פאַר
די איבעריקע אַרבעטער.

ניינצן אַרבעטער האָבן זיך אַלאָ געטאָן קעגן דעם

*) אַן אַלטער:

שטראָם און זיי זיינען דערטרונקען געוואָרן. פיר און זיבע-
ציק צווישן זיי פופצן קינדער, זיינען געבליבן פארשפארט
אין אזייטיקן קאָרידאָר. צווישן די פארשפארטע האָט
זיך אויך געפונען דער „שטייער“ האָפען.

אז דאָס אומגליק האָט זיך אָנגעהויבן, איז האָפען
געשטאנען נענטער פאר אלעמען צו די ווינדעס. ער האָט
געקענט אַהין אַריינשפרינגען און אויפהייבן זיך אין דער
הייך. דאָרטן אין דער הייך האָבן געווארט אויף אים אַ פרוי
מיט קינדער.

נאָר אין דער עת-צרה האָט האָפען דערפילט, אז די
חברים נייטיקן זיך איצטער מער ווי אלע מאָל אין זיין
הילף און געניטקייט. ער האָט אפילו ניט אַריינגעזעצט אין
חינדע דעם זון זיינעם, וועלכן די אַרבעטער וואָלטן גאַנץ גערן
מיטגענומען. ער האָט ניט געוואָלט אויסנוצן די מאַכט, וואָס
ער האָט געהאַט אַלס עלטסטער און אויף אַזא אופן באַוואָ-
רענען דאָס אייגענע קינד מער ווי די איבעריקע קינדער.
— דו בלייבסט מיט מיר? — האָט ער גיך אַ פרעג

געטאָן דעם זון.

— יא! — האָט דאָס יינגל געענטפערט און זיך צו-
געטוילעט צום טאָטן.

דאָן האָט האָפען געכאַפט אַ פרעמדן יינגל און
אַריינגעוואָרפן אים אין קאָרב פון דער ווינדע, וועלכע האָט
זיך שוין אָנגעהויבן צו רירן.

און צו די חברים האָט ער אַזוי געזאָגט:

— חברים! אָדער איך וועל אייך אלעמען ראַטעווען

ביז איינעם, אָדער איך וועל אומקומען צוזאַמען מיט אייך!...

לויט זיין באַפעל האָבן אלע זיך באַלד גענומען צו דירידלען

און מיטן גאַנצן כוח אָנגעהויבן דורכצוברעכן אן אַרויסגאַנג

אָן אַזײַט פון דעם וואַסער.

פינף לאַנגע שווערע טעג זײַנען אַריבער אין אָנגע-
שטרענגטער אַרבעט. די אַרבעט איז געווען פאַרטיילט אַזוי,
אז ווען אַ העלפט אַרבעטער פלעגן פאַלן אויסגעמאַסערטע
שלאָפן, האָט זיך די אַנדערע העלפט גענומען צו די רידלען
און מיט די לעצטע כוחות זיך געבראַכן אַוועג.
האַפען האָט ניט געוואוסט פון מידיקייט און ניט אויפ-
געהערט אָנצופירן מיט דער אַרבעט. ער פלעגט באַרואיקן
און אײַנשטילן די חברים, בשעת זיי פלעגן פאַר יאוש גרייט
זײַן אָפּצוטאָן די געפערלאַכסטע זאַכן. פאַר שרעק און פאַר
הונגער, זײַנען אַפילו די מוטיקסטע פון זיי געחאָרן אָפהענג-
טיק און שיר פון זײַנען ניט אַראָפּ.

כדי צו שטילן דעם הונגער, האָבן זיי אויפגעגעסן די
פעל פון זייערע רימענע גאַרטלען. פאַר די חלבנע ליכט
פלעגט מען זיך רייסן און קריגן, און ווער ס'פלעגט אַרויס-
כאַפן אַ שטיקל, פלעגט דאָס אײַנשלינגען, ווי דעם טייערסטן
ביסן.

פינף נעכט האָט האַפען ניט צוגעמאַכט מיט אָן אויג
און אלץ געהיט די חברים, זיי זאָלן לעבן צווישן זיך בְּשָׁלוֹם.
צוויי חברים האָבן זיך צעקריגט און גענומען זיך שלאָגן. האַפען
האָט געפרוווט מאַכן שלום צווישן זיי. נאָך איינער פון די
די קוילנגרעבער האָט זיך צו אים אָפּגערופן:

— לאָז זיי, זאָלן זיי זיך האַרגענען. אז עמיצער פון
זיי וועט פאַלן, וועלן מיר אים אויפגעסן...

דאן האָט זיך האַפען אַוועקגעשטעלט צווישן די קרי-
בער (אין די אויגן זײַנע האָט זיך אָנגעצונדן אַזאַ פֿייער,
וואָס קײַנער האָט נאָך קײַנמאַל בײַ אים ניט געזען) און ער

הָאָט אַ געשריי געטאָן:

— ווער עס וועט אויפהייבן אַ האַנט אויף אַ מאַר,
וועט פריער מוזן מיך דערהרגענען!... מײן ברוסט וועט אַלע
מאָל זיין אויסגעשטעלט צו דעם רוצח!..

מיט אַראָפּגעלאָזטע קעפּ פאַר שאַנדע האָבן זיך דאָן
די צעקריגטע ווידער גענומען צו דער אַרבעט.

אויפן דריטן טאָג האָט מען צופעליק דורכגעהאַקט
אַ לאַך צווישן צוויי שיכטן קוילן, וואו ס׳האָט זיך צונויפֿ-
געזאַמלט דער שעדלאַכער מינען-גאַז, וואָס געפינט זיך אין
די שאַכטעס. דער דאָזיקער גאַז איז זייער אַ געפערלאַכער;
אַז מע טראָגט צו צו אים פייער, קומט פאַר אַ שרעקלאַכער
אויפרייס.

האָפען האָט גלייך פאַרשטאַפּט די לאַך; פון האַנען
דער גאַז איז געגאַנגען.

צוויי יונגע קוילנגרעבער האָבן געזאָגט צו אים:

— צוליב וואָס טוסטו דאָס? לאַמיר בעסער צוטראַגן
צו דער לאַך אַ לאַמפּ און ס׳וועט אונז אַלעמען אויפרייסן אין
דער לופטן. דאָן וועלן מיר לך־הפחות זיך ניט דאַרפן
מאַטערן!..

נאָר מיט זיין מוט און באַהאַרצטקייט האָט האָפען
אַלץ מאָל גובר געווען דעם יאוש פון די חברים.

אויפן פינפטן טאָג האָבן זיך פאַרלאָשן די לאַמפּס,
ווייל ס׳האָט ניט געקלעקט קיין ריינע לופט. די אַרבעטער
זיינען געבליבן אין דער פינסטער. עטלאַכע פון זיי זיינען
משוגע געוואָרן. זיי האָבן גענומען בונטעווען קעגן האָפענען-
געטענעט, אַז ער לאָזט זיי מיט אַ כיוון אָן ברויט און אַז
ער איז שולדיק אין אַלע זייערע צרות.

אלע האָבן פאַרלאָרן די לעצטע כוחות. עטלאכע זיי.
 זען אזוי אָפגעשוואַכט געוואָרן, אז קוים קוים, וואָס די נשמה
 האָט זיך אין זיי געהאַלטן. האפען האָט זיי געשטאַרקט ווי
 חייט ער האָט געקאָנט. ער האָט זיך ביי זיי געבעטן ווי ביי
 קליינע קינדער, זיי וואָלן ניט וואַרפן די אַרבעט, געגעבן זיי
 האָפענונגען, אז באַלד וועלן זיי באַפרייט ווערן.
 און אליין האָט ער ניט אַרויסגעלאָזן דעם רידל פון
 דער האַנט.

אויפן זעקסטן טאָג איז געקומען די הילף.
 דער קאָרידאָר, וואָס די קוילנגרעפער האָבן זיך דורכ-
 געהאַקט פון אונטער דר'ערד, האָט זיך באַגעגנט מיט אַן
 אנדער דורכגאַנג, וואָס די חברים האָבן געגראָבן זיי אַנ-
 טקענן פון איבער דער ערד. און די לעבעדיק-באַגראָפּענע
 האָבן סוף-כל-סוף דערווען די ליכטיקע שיין.

אַסך פון זיי האָבן זיך פון שוואַכקייט ניט געקאָנט
 דירן. און מ'האַט זיי אַרויסגעטראָגן אויף די הענט.
 ביים אַריינגאַנג האָט זיך צונויפגעזאַמלט די גאַנצע
 באַפעלקערונג פון די אַרומיקע קוילנגרובן. אלע 74 אַרבעטער
 האָבן זיך אומגעקערט צו זייערע פאַמיליעס, וועלכע האָבן
 שוין גאָרניט געהאַפּט צו זען זיך מיט זיי.

האפען איז פארבליבן אונטער דער ערד, ביז וואַנען
 אלע זיינע חברים זיינען אַרויס אויף דער פריי. דעם זון
 זיינעם האָט מען אַרויסגעפירט פריער צוזאַמען מיט די אי-
 בעריקע קינדער; און אליין איז ער אַרויס פון אונטער דער
 ערד דער לעצטער.

ביים אַריינגאַנג איז געשטאַנען די פרוי זיינע מיט
 די קינדער. אַשיינענדיקע פון גליק איז זי אַרויפגעפאלן

אויף אים, באוואשנדיק זיך מיט טרערן פאר פרייד. די
פרייד אירע איז געווען אזוי גרויס, אז זי האָט זיך גאָר
ניט געקאָנט אָפּרייסן פון אים. די קינדער האָבן זיך אויך
אָנגעהאַנגען אָן טאַטן און זיינען געבליבן הענגען ביי אים
אויפן האַלז...

דער פארראג. די נייע יידישע פאלקסשול. האָט שוין
ארויסגעגעבן פאלגנדיקע ביכער:

(א) לערנביכער:

1. אילוסטרירטער אריטמעטישער רעכנבוך (פארן 1-טן
לערניאָר) באארבעט לויט שמעקלין און אנדערע
(2 אויפלאגעס) פון ש. באסטאמסקי.

2. אריטמעטישער רעכנבוך (ערשטער הונדערט)
באאָבעט לויט שמעקלין און אנדערע פון ש. באסטאמסקי.

3. אריטמעטישער רעכנבוך (ערשטער טויזנט)
(5 אויפלאגעס) פון ש. באסטאמסקי.

4. אריטמעטישער רעכנבוך (פערטער צאלן).
(4 אויפלאגעס) פון ש. באסטאמסקי.

5. אריטמעטישער רעכנבוך (פרינציפאלן)

(4 אויפלאגעס) פון ש. באסטאמסקי און ל. הורוויץ.
מיט א ביילדאנע פון דער מערמינאלאגיע פון אריטמעטיק
אויסגעארבעט פון אקאמיסיע פון דער חילנער יידישער
לערער-געזעלשאַפֿט.

6. ש. באסטאמסקי און מ. חיימסאָן—לעבעדיקע קלאנגען
א רייך-אילוסטרירטער א"ב

7. לעבעדיקע קלאנגען.

כרעסטאמאטיע פארן ערשטן לערניאָר
די „לעבעדיקע קלאנגען“ זיינען באשטעטיקט פון א קאמיסיע
לערער ביים חילנער צ. ב. ק.

אינניכן ערשאנט—לעבעדיקע קלאנגען—

כרעסטאמאטיע פארן 2-טן לערניאר.

פון ש. באסטאמסקי און מ. חיימסאָן.

„דער נייער לערער“—זאמלונג פון שחיפטלאכע איבונגען

די אַזוי אויסצולייגן די געדאנקען.

אריטמעטישער רעכנבוך—לעצטער טייל (פראצענטן, דיקאָנאָס,
דרייפֿללי א. א.)

מעטאָדישע אָנווייזונגען צו „די לעבעדיקע קלאנגען“ מיט
א פרוו=פראָגראַם פון יידיש פאר דעם 1-טן לערניאָר.

(ב) ביכער פאר קינדער :

פון ש. באסטאמסקי

פאר יונגערע:

- (1) יעקעלע נאר. (2) ינדע דער וואסערטרענער און ווינע מעשיות (3) מזל. (4) צוויי מתנות. 5-6 א) דער נס. ב) דער צדיק. (7) דער בוים און דער ווינט. (8) יענע-צינער. (9) די אמתע בלה. (10) דריי מענטשעלאך (11) קארווא. (12) דער לינגער. (13) די נאשערקע. 14-15) מעשההלאך פון עזאס (2 העפטן). (16) בישופמאכער און זון. (17) גיובעהאפן. (18) דער פארשלאסענער קאסטן. (19) לעגענדעס פון אמאל. (20) דער קונדס (זאמלונג פון רעטענישן, רעבוסן, אויפגאבן א.א.).

פאר עלטערע:

- (1) פריטיאף נאנסען און ווין רייע צום ציפונדיקן פאלום (אילוסטרירט). (2) אין דער נאכט פון בדיקת חמץ (3) י. ד. פריץ (זאמלונג). (4) דייוויד ליווינגסטאן, ווין לעבן אין ווינע רייעס-אויבער אפריקע. (5) הענרי סטענלי און ווינע רייעס. (6) ווינאוי קאלומבוס האט אנדעקט אמעריקע (אילוסטרירט) (7) וואלף. (8) מרדכי אנטאקאלסקי ביאגראפיע (רייך אילוסטרירט)

קינדער פיעסעס:

- (1) פרילינג קומט! פאנטאסטישע קינדער-פיעסע אין 2 אקטן מיט געזאנג און טענץ.

(ג) מאמעריאל צום יידישן פאלקלאר:

1. יידישע פאלקסרעטענישן. (2) אויפגאבעס)
געזאמלט און דערקערט פון ש. באסטאמסקי.
2. זאמלונג פון יידישע שפריכערטער פאר שול און פאמיליע
3. „ביים קוואל“ צוטיפגעשטעלט פון ש. באסטאמסקי.
יידישע שפריכערטער. ווערטלאך
רעדנסארטן, פארנלייכענישן, ווינטשענישן, ברכות, שבועות
קדלות, חרמות, סימנים, סגולות, און זאבאבאנעס.
געזאמלט און דערקערט פון ש. באסטאמסקי.
4. „ביים קוואל“ II באנד: יידישע פאלקסלידער
געזאמלט פון ש. באסטאמסקי.